

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 238/08-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. júna 2008 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., D., vo veci namietaného porušenia jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 187/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. **o d m i e t a** pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. marca 2008 doručená sťažnosť J. B., D. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 187/04.

Sťažovateľ v podstatnej časti sťažnosti uviedol:

„Sťažnosť podávam na Okresný súd Bratislava II pre nespravodlivé súdne konanie vo veci 18 C 187/04-60 (neoprávnené zastavenie konania v žalobe na M., s. r. o., B.

z dôvodu porušenia článku 6 - Právo na spravodlivé súdne konanie (...). Moja žaloba nebola sudom posúdená spravodlivo, čím súd porušil Ústavu Slovenskej republiky a Dohovor ľudských práv. ratifikovaný o. i. Slovenskou republikou.

Zjavnou a preukázateľnou nedovolenou manipuláciou, nesprávnymi procesnými úkonmi a napokon nesprávnym rozhodnutím vynesením nesprávneho uznesenia dotknutého Okresného súdu Bratislava II zo dňa 2. júla 2007, postaral sa dotknutý súd o zmarenie môjho žalobného podania vo veci 18 C 187/04/60 a súdne konanie v tejto neoprávnene zastavil, o čom mi navyše nedal vedieť včas a preto som sa nemohol voči uvedenému uzneseniu súdu odvolať na odvolací súd. Súd potvrdil právoplatnosť uznesenia 10. augusta 2008, pričom uznesenie o zastavení konania mi bolo doručené až na opakovanie vyzvanie súdu 18. marca 2008, čiže dlho po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia súdu o zastavení konania, súd teda neoprávnene konanie vo veci 18 C 187/04/60 zastavil.

Opakovane v prvom rade poukazujem na to, že sud mi svoje uznesenie o zastavení konania doručil 18. marca 2008, pričom sud uvádza odoslanie uznesenia zo dňa 2. júla 2007 dňa 10. marca 2008, i keď súd potvrdil právoplatnosť uznesenia zo dňa 2. júla 2007, nadobudnutie právoplatnosti dňa 10. augusta 2007.

Sťažnosť na Okresný sud Bratislava II zdôvodňujem hlavne tým, že súd mi nedoručil uznesenie zo dňa 2. júla 2007 o zastavení konania včas a rak som sa nemohol voči nemu v zákonnej lehote odvolať, použiť opravný prostriedok a odvolať sa prostredníctvom dotknutého súdu na odvolací Krajský sud v Bratislave (...).

Preto žiadam Ústavný sud Slovenskej republiky, aby pri šetrení tejto mojej sťažnosti na nespravodlivé konanie súdu a nesprávne konanie v môj neprospech rozhodol svojím nálezom takto:

1) aby zrušil uznesenie dotknutého Okresného sudu Bratislava II zo dňa 2. júla 2007 o zastavení konania vo veci 18 C 187/04-60, 1204120152, ktoré podľa dotknutého súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 10. marca 2008 a ktoré mi bolo doručené až na požiadanie predsedu Okresného súdu Bratislava II až dňa 18. marca 2008, pričom súd uvádza na uznesení jeho odoslanie 10. marca 2008,

2) aby svojím nálezom zaviazal Okresný súd Bratislava II pokračovať v konaní vo veci 18 C 187/04-60 alebo zaviazal pokračovať v konaní Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd,

3) aby svojím nálezom zaviazal Okresný súd Bratislava II vyplatiť mi ústavným súdom priznané zadosťučinenie vo výške 400 000,- Sk (štyristotisíc korún) pre zvlášť hrubý postup okresného súdu, ktorý má svojím nesprávnym konaním vo veci 18 C 187/04-60 zvlášť hrubo poškodil. Výšku zadosťučinenia ďalej zdôvodňujem tým, že Okresný súd Bratislava II sa svojím nespravodlivým postupom voči mne pričínil o zhoršenie môjho zdravotného stavu, ktorý je dlhodobo veľmi zlý s tendenciou zhoršovať sa, o čom sú aj podrobné lekárske správy založené v súdnom spise 18 C 187/04-60,

4) aby svojím nálezom zaviazal Okresný súd Bratislava II uhradiť trovy môjho právneho zástupcu, ktorý ma bude zastupovať v tejto veci pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a to na účet právneho zástupcu,

5) aby zaviazal svojím nálezom Okresný súd Bratislava II uhradiť mi všetky výdaje, ktoré mi vzniknú so šetrením tejto sťažnosti podanej Ústavnému súdu Slovenskej republiky (...).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. III. ÚS 207/04, I. ÚS 34/05, I. ÚS 127/05).

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že na prerokovanie sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 187/04 (predmet konania sťažovateľ neuviedol, ústavný súd z iných konaní vo veciach sťažovateľa vedených na ústavnom súde zistil, že ide o návrh na vyplatenie mzdy za redakčnú činnosť a autorských odmien), nemá právomoc.

Na právomoc ústavného súdu vo vzťahu k všeobecným súdom sa podľa čl. 127 ods. 1 ústavy vzťahuje princíp subsidiarity, podľa ktorého ústavný súd rozhoduje o individuálnych sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd iba v tých prípadoch, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Uvedený princíp subsidiarity sa predovšetkým týka tých prípadov, v ktorých sa sťažovatelia ako účastníci súdneho konania môžu domáhať ochrany svojich základných

práv alebo slobôd, k porušeniu ktorých malo dôjsť viacerými pochybeniami vo veci konajúceho súdu.

Právomoc všeobecného súdu poskytnúť sťažovateľovi ochranu pred zásahom do jeho základných práv a slobôd v danej veci vylučuje právomoc ústavného súdu na meritórne prerokovanie tejto časti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ v uvedenej právnej veci namieta postup okresného súdu, ktorý zastavil konanie, pričom uznesenie o zastavení konania z 2. júla 2007 mu bolo doručené až po jeho urgencii 18. marca 2008. Podľa jeho vedomostí však uznesenie nadobudlo právoplatnosť už 10. augusta 2007 napriek tomu, že jemu nebolo doručené a nemohol sa proti nemu odvolať.

Z vyjadrenia okresného súdu z 21. apríla 2008 je zrejmé, že sťažovateľ 27. marca 2008 podal proti uzneseniu o zastavení konania č. k. 18 C 187/2004-60 odvolanie. Po nadobudnutí právoplatnosti opravného uznesenia mal byť spisový materiál zaslaný Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie o podanom odvolaní sťažovateľa.

Podľa citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy právomoc ústavného súdu je daná iba vtedy, ak o ochrane základných práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd. Právomoc ústavného súdu je preto v týchto prípadoch subsidiárna.

Na ochranu sťažovateľom označeného práva má sťažovateľ k dispozícii účinný prostriedok nápravy, riadny opravný prostriedok, odvolanie. Sťažovateľ túto možnosť využil a proti namietanému uzneseniu podal odvolanie, o ktorom bude rozhodovať Krajský súd v Bratislave.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol už na svojom predbežnom prerokovaní pre nedostatok právomoci (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, žiadosťou sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. júna 2008